

அவன் ஆவிக்குள்ளான போது

சகோ. பிரன்ஹாம் பேசிய செய்தியிலிருந்து

செய்தி: தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை,

டிசம்பர் 1, 1953

250. சரி. ஒருசமயம் யோசபாத் என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதன் அங்கேயிருந்தான், அவர்களில் ஒருகூட்டம் பேர் வெளியே வனாந்திரத்திற்குப் போனார்கள். அவர்கள் வெளியே போகையில், தங்களோடு ஒரு திசைகாட்டியை எடுத்துச்செல்ல மறந்துவிட்டார்கள்; வேறொரு காரியம் என்னவென்றால், அவர்கள் கர்த்தருடைய ஆலோசனையைப் பெறாமலே வெளியே போய்விட்டார்கள், அப்போது அவர்கள் தொல்லையில் அகப்பட்டார்கள். நீங்கள் ஏதோவொன்றைக் குறித்து கர்த்தரிடம் ஆலோசனை பெறாமல் போகத் தொடங்கினால், நீங்களும் கூட தொல்லையில் அகப்படுவீர்கள். எனவே அவர்கள் தொல்லையில் அகப்பட்டிருந்தார்கள்.

251. அவர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்தார்கள், அவர்கள் ஏழு நாட்களாக அங்கே வெளியில் இருந்தார்கள்; சாப்பிட அவர்களுக்கு எதுவுமேயில்லாதிருந்தது; குடிப்பதற்கான எல்லாமே காலியாகி விட்டது. நிச்சயமாக, அவர்களுக்குப்

புசிக்கவோ அல்லது குடிக்கவோ அங்கே எதுவுமில்லை. எனவே, அவர்களில் ஒருவன், “நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? நாம் இங்கே மாண்டு போகும்படிக்கே வெளியிலிருக்கிறோம்” என்றான்.

252. அங்கே அவர்களில் ஒருவன், “நல்லது, தேவனிடம் இதற்காக ஒரு அருளப்பட்ட வழி உண்டு” என்று சிந்திக்க நேரிட்டது. எனவே அவன், “நாம் கர்த்தரிடத்தில் ஆலோசனை பெறும்படிக்கு எங்காவது ஒரு தீர்க்கதரிசி இருக்கிறாரா?” என்று கேட்டான்.

253. அவர்கள், “ஆமாம், அவன் ... கைகளுக்கு வார்த்த, எலியாவின் கைகளுக்குத் தண்ணீர் வார்த்த எலிசா அங்கேயிருக்கிறான்” என்றார்கள்.

254. “ஓ, அவருக்கும் எலியாவுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருந்திருக்குமானால், அவன்... எலியா ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி. எனவே நாம் இறங்கிச் சென்று, அவனைப் பார்ப்போம்.”

255. எனவே இதோ அவர்கள் அந்தத் தீர்க்கதரிசியைக் காண வருகிறார்கள். இந்த விக்கிரக ஆராதனைக்காரனின் மகன் வந்து கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டபோது,

ஆகையால் அவன் ஒருவிதத்தில் பட்டினம் வெடித்துவிட்டான், அவன் அவர்களிடம், “நீ ஏன் உன்னுடைய தாயின் தேவனிடத்தில் போகவில்லை? நீ ஏன் உன்னுடைய சொந்த சபைக்குத் திரும்பிப் போகக் கூடாது? என்னிடம் எதற்காக வருகிறீர்கள்?” என்று கூறினான். ஓ, அவன் உண்மையிலேயே அதைக் குறித்து வெளிப்படையாக இருந்தான், உங்களுக்குத் தெரியும், அவன் ஒருவிதத்தில் அவர்களை மிகவும் நிலைகுலைய வைத்தான். “நீ ஏன் உன்னுடைய தாயின் தேவனிடத்தில் திரும்பிப் போகக் கூடாது? நீ ஏன் உன்னுடைய தாயின் சபைக்குத் திரும்பிப் போகக் கூடாது? அங்கிருந்து தானே நீ துவங்கினாய். நீ ஏன் என்னிடம் வந்தாய்?” என்றான்.

256. அவன், “இல்லை, இல்லை” என்றான். அதைப்போன்ற ஏதோவொன்று.

257. மேலும் அவன், “நான் யோசபாத் இங்கிருப்பதற்கு மதிப்பு கொடுத்திராவிட்டால், உன்னை நோக்கிப் பார்த்திருக்கவும் கூட மாட்டேன்” என்றான். இப்பொழுது, அவன் முழுவதும் கோபமாக இருந்து, “எனக்காக கொஞ்சம் இசையை இசையுங்கள்” என்றான்.

258. எனவே அவர்கள் இசையை, தம்புருவை (tambourine) மீட்டினார்கள். இப்பொழுது, கவனியுங்கள். நீங்கள் தீர்க்கதரிசியாக இல்லை என்றால், அந்த கருவிகளில் ஒன்றாக இருக்க முடியும், உங்களுக்குத் தெரியும், ஆவியை கீழே தீர்க்கதரிசியிடம் கொண்டுவர அந்த இசை இசைக்கப்பட்டது. நான் சொல்ல வருவது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அவர்கள் தம்புருவையும், மற்றவைகளையும் இசைத்து, பேரிகைகளை (drums) அடித்து, இசைக்கருவிகளை இசைத்துக் கொண்டும், அவர்கள் எல்லாருமே அடிக்கவும் இசைக்கவும் தொடங்கினார்கள், அவர்கள் ஒருக்கால் ஒரு மகத்தான பெரிய பழைய பாடலை கொண்டிருந்திருப்பார்கள், அது இப்படியாக வாசிக்கப்பட்டிருக்கும்:

ஓ, ஆகாயத்தில் ஒரு சந்திப்பு இருக்கப்போகிறது,

இனிய, இனிய, அந்த நேரத்தில்,

தேவனுடைய சொந்த குமாரனே அங்கு முக்கியமானவராயிருப்பார்,

அந்த ஆகாய சந்திப்பில்.

259. அப்போது தீர்க்கதரிசி ஆவிக்குள்ளாகத் தொடங்கினான். முதலாவது காரியம் என்னவென்று தெரியுமா, அவன் ஆவிக்குள்ளான போது, காரியங்கள் நடக்கத் தொடங்கின.

260. அதுதான் காரியம், நம்மால் இங்கே எந்தவிடத்திற்கும் போக முடியவில்லை, நாம் அதற்கான ஆவியைப் பெறவில்லை. அதுதான் அதைச் செய்கிறது. அது சரியே. சகோதரன் பாஸ்வர்த் அவர்களே, அதைக் குறித்து என்ன? சரி. நாம் அதற்கான ஆவிக்குள்ளாக வேண்டும்.

261. அவர்கள் தங்கள் கரங்களைத் தட்டத் தொடங்கினார்கள், ஒருக்கால் அவர்கள் ஒரு நல்ல நேரத்தை கொண்டிருந்திருப்பார்கள், அப்போது தேவனுடைய ஆவி தீர்க்கதரிசியின் மேல் விழத் தொடங்கினது. ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசியின் மேல் வந்தார்; அப்போது அவன் காரியங்களைக் காணத் தொடங்கினான். நீங்கள் ஆவிக்குள்ளாகும் போதுதான் காரியங்களைக் காணப்போவதாக இருப்பீர்கள்.

262. எனவே அவன் ஆவிக்குள்ளாகத் தொடங்கி, “இப்பொழுது என்ன சம்பவிக்கப் போகிறது என்பதைக் காணும்படியாக, நான் தேவனால் அருளப்பட்ட வழியில் வந்து

கொண்டிருக்கிறேன். அதோ அங்கே வெளியில் சென்று, கொஞ்சம் பள்ளங்களை தோண்டுங்கள், ஏனென்றால் அங்கே கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கப் போகிறது” என்றான்.

263. அவர்கள் மண்வெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு, தோண்ட ஆரம்பிப்பதை என்னால் காண முடிகிறது. ஒரு ஆள், [சகோதரன் பிரன்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தைத் தட்டுகிறார் - ஆசிரியர்.] “ஓ, என்னே. நான் இங்கே ஏதோவொன்றை மோதி விட்டேன்.”

264. “அது என்ன?”

265. “அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்துவிட்டன.” நல்லது, உன்னால் அவ்வளவு ஆழம் தான் போக முடியும் என்றால், உனக்குக் கிடைக்கப் போகிற தண்ணீர் எல்லாம் அவ்வளவு தான். அப்படியே அந்தக் காரியத்தை வெளியே எறிந்துவிட்டு, தொடர்ந்து தோண்டிக் கொண்டேயிருங்கள், அவ்வளவு தான்.

266. அவர்களில் ஒருவன், “நல்லது, நான்... திருமதி. ஜோன்ஸ் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்து, அங்கே தெய்வீக சுகமளித்தல் போன்ற அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியமே கிடையாது

என்று கூறினாள்” என்று கூறலாம். அந்தப் பழைய தகரடப்பாவை (tin) வெளியே வீசியெறிந்து விட்டு, தொடர்ந்து தோண்டிக்கொண்டேயிருங்கள். நீங்கள் பள்ளத்தை எவ்வளவு பெரியதாக - பெரியதாக தோண்டுகிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகம் தண்ணீர் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

267. “ஏன், நான் எந்த காரணியையும் காணவில்லையே. சுகமடைந்ததற்கான எந்த அடையாளத்தையும் நான் காணவில்லை; நான் இதைக் காணவில்லையே.” நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பள்ளத்தைத் தோண்டவில்லை. அதுதான் காரியம். இன்றிரவு அதுதான் காரியம், நீங்கள் உங்கள் பள்ளங்களைத் தோண்டியிருக்கவில்லை. சகோதரனே, நாம் மண்வெட்டிகளை எடுத்து, ஒரு பள்ளத்தைத் வெட்டுவோம்.

268. நல்லது, நீங்கள், “நீங்கள் எந்த அடையாளத்தையும் காணப் போவதில்லை. அங்கே எந்த மழையும் பெய்யப் போவதில்லை. அங்கே எந்த இதுவோ, அதுவோ, அல்லது மற்றதோ இருக்கப் போவதில்லை” என்று கூறலாம். ஆனால் நீங்கள் தண்ணீரைக் கண்டுபிடிக்கத்தான் போகிறீர்கள். அல்லேலூயா!

269. நான் இன்றிரவு என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், பட்டணத்தின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம் வரையில், வீசியடித்துச் செல்லும், ஒரு நல்ல பழைமை நாகரீகமான, பரிசுத்த ஆவியின் எழுப்புதல் தான் வெஸ்ட் பாம் பீச் (பட்டணத்திற்கு) அவசியமாயிருக்கிறது. தங்கள் இருதயத்தில் பாதி பின்வாங்கிப் போய், இங்கே சுற்றிலுமுள்ள இந்த ஒரு கூட்டம் பிரசங்கிமார்கள், அவர்கள் பீடத்தண்டையில் முழங்கால்படியிட்டு, தேவனோடு சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் போது, நீங்கள் பழைமை நாகரீகமான ஒரு எழுப்புதலைக் கொண்டிருப்பீர்கள். அது இலவசமானது. அது சரியே.

270. சகோதரனே, இன்றிரவு இந்த தேசத்திற்கு அதுதான் அவசியமாயிருக்கிறது, இன்று இந்த நாட்டிற்கு அதுதான் தேவையாயுள்ளது, ஜனங்களுடைய இருதயத்தை விட்டு பொறாமையும் திருட்டும் (petty larceny) வெளியே வருவது தான். ஆமென். சரி. தேவனிடம் திரும்பி வாருங்கள். சகோதரனே, அது மோசமாகவும், ஏற்றுக்கொள்ள கடினமாகவும் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும், அது வீட்டில் ஆழமாகப் போகிறது என்று நான் அறிவேன்.

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி
திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை.

இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது,
இறுதி திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)

செய்தி: தீர்க்கதரிசியாகிய எலிசா, ஜூலை

23, 1954

26. அங்கே அந்தப் பெரிய ஆபத்து
வேளையில், அவர்கள் திரும்பி வரும் யாரோ
ஒருவனைக் கொண்டிருந்தனர். எலியா போய்
விட்ட போதிலும், அவனுடைய கைகளுக்கு
தண்ணீர் வார்த்த, அவனுடைய ஆவியின்
இரண்டு மடங்கைக் கொண்டிருந்த ஒருவன்
இங்கே இருந்தான். எனவே இன்றுள்ள
வியாதிப்பட்ட பாவமான உலகமானது,
அவருடைய ஆவியின் இரட்டிப்பான பங்கை
உடையதாயிருக்கும் ஜீவிக்கிற தேவனுடைய

ஒரு உண்மையான சபையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் நாம் என்ன செய்யக் கூடும்? சகோதரனே, நம்முடைய பதிலானது, “அடுத்த ஜனாதிபதி யாராயிருக்கப் போகிறார்?” என்றோ அல்லது ஏதோவொரு வேதசாஸ்திரமாகவோ இருக்கக் கூடாது. நாம் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தராகிய இயேசுவாகிய ஜீவிக்கிற தேவனை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ... ஐக் கண்டுபிடிக்கும்படியாக அவன் போகிறான்.

27. எலிசா, ஒருவேளை, அங்கே தன்னுடைய ஒரு-ஒரு வேதாகமத்தையோ அல்லது ஒரு புஸ்தக சுருளையோ வாசித்துக் கொண்டு எங்கோ ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான்... அவனுடைய வேலைக்காரனாகிய கேயாசி, “மூன்று பெரிய இராஜாக்கள் உம்மைச் சந்திக்க இங்கே வருகிறார்கள்” என்று கூறுவதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது.

இப்பொழுது, வழக்கமாக இந்நாளின் மெருகேற்றப்பட்ட நம்முடைய குருமார்களில் ஒருவர் போய்...?... தன்னுடைய மிகச்சிறந்த

சூட்டையும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் அணிந்து
கொண்டு, அங்கு சென்று அவனைச் சந்திக்கப்
போயிருப்பார், ஆனால் எலியா
அப்படிப்பட்டவனல்ல. அவன் தன்னால்
உபயோகிக்கக் கூடிய நல்ல இலக்கணம்
எல்லாவற்றைக் கொண்டும் நடந்து
போயிருப்பான், அவன் அதை
உபயோகித்திருப்பான்.

ஆனால் எலியா (எலிசா -
மொழிபெயர்ப்பாளர்) வெளியே நடந்து வந்தான்,
அவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்
என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பினார்கள்.

அவன், “உம்முடைய தாயாரின்
தேவனிடத்திற்கும் உம்முடைய தகப்பனின்
தேவனிடத்திற்கும் நீ ஏன் போகக் கூடாது? நீ
ஏன் என்னிடம் வந்தாய்?” என்றான். ஓ, என்னே,
அவன் உண்மையாகவே அவர்களைக்
கிழித்தெறிந்தான். “நீ ஏன் என்னிடம் வந்தாய்?
உன்னுடைய அந்நிய விக்கிரகங்களிடம் நீ ஏன்
போகக் கூடாது?” என்றான். அவன், “நான்
யோசபாத் இங்கிருக்கிறார் என்பதற்கு
மரியாதையைக் கொடுத்திராவிட்டால், உம்மைப்

பார்க்கவும் கூட செய்ய மாட்டேன்” என்றான். என்னே... நாம் அழைக்கிறபடி, அவன் ஒருவிதத்தில் எரிச்சல் (dandruff up) அடைந்தான், இல்லையா? அல்லது பரிசுத்த ஜனங்களாகிய நாம் அதை அழைக்கிறது போல, அவன் நியாயமான கோப உணர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தான். பாருங்கள்? அவனுக்குள் முழுவதும் கோபத்தைக் கிளறி விடுகிற ஏதோவொன்றை அவன் கொண்டிருந்தான். அவன், “ஏன்... ஏன்... நான் - நான் இந்த நீதிமானாகிய யோசபாத்துக்கு மரியாதைக் கொடுத்திரா விட்டால், உம்மைப் பார்க்கவும் கூட மாட்டேன்” என்றான்.

28. நான் இன்று உங்களிடம் கூறுகிறேன், தேவனுக்காக பசியும் தாகமும் உடைய ஒரு கூட்ட ஜனங்களுக்காக அது இல்லாதிருந்தால், தேவன் இன்றிரவே இந்த முழு காரியத்தையும் துடைத்து அகற்றி தூய்மைப்படுத்தி விட்டு மீண்டும் தொடங்குவார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜனங்கள் மரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டு வருவோம். ஆகையால்

தான் அவர் - அவருடைய இரக்கமானது சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, அவர் நீடிய பொறுமை உடையவராயிருக்கிறார், ஏனெனில் அங்கே சில நீதியான ஜனங்கள் ஜெபித்துக் கொண்டும், முயற்சித்துக் கொண்டும் இருக்கின்றனர். இன்றிரவு நாம் கொண்டிருக்கும் ஒரே நம்பிக்கை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் தான் உள்ளது. எதுவுமேயில்லை... நம்முடைய தேசங்கள் மாசுபட்டுள்ளன; நம்முடைய ஜனநாயகங்கள் துண்டுகளாக கிழிக்கப்பட்டும் துண்டுதுண்டுகளாகியும் உள்ளன, இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்கள் துண்டுகளாய் கிழிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சீக்கிரமாய் வருவதாக நாம் விசுவாசிக்கும் ஒரு இராஜ்யம் உண்டு: அதுதான் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நித்திய இராஜ்யம். உலகத்தின் தேசங்கள் அனைத்திலுமிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் அந்த இராஜ்யத்தில் ஜீவிப்பார்கள். அங்கே ஒரே கொடியிருக்கும், ஒரே தேசமாயும் ஒரே ஜனங்களாயும் ஒரே பாஷையைப் பேசுகிறவர்களாயும் இருப்பார்கள்; அது

பரலோகப் பாஷையாகும். மேலும்... அதுதான் அந்நேரத்தின் ஜனங்களாக இருக்கும்.

29. இப்பொழுது, எலியாவோ, தீர்க்கதரிசி... எல்லாமாக அவன் இருந்த போது. தீர்க்கதரிசிகள் சிலசமயங்களில் கோபப்படுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், அல்லது அவன் கடுஞ்சினம் கொண்டான். எனவே அவன் முழுவதும் நகைச்சுவை உணர்வின்றி இருந்தான். அவன்... நகைச்சுவை உணர்வுக்கு அப்பால் இருந்தான் (இது ஒருக்கால் யாரோ ஒருவரை கொஞ்சம் புண்படுத்தி இருக்கலாம், ஆனால் நான் அதை இப்பொழுது பயபக்தியோடு கூறுகிறேன்), கவனியுங்கள், அவன், “நான் யோசபாத்தைக் கனம் பண்ணியிராவிட்டால், நான் உம்மைப் பார்க்கவுமாட்டேன், ஆனால் இருந்த போதிலும், ஒரு சுரமண்டல வாத்தியக்காரனை என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள்” என்றான். அது ஏதேவொரு இசை.

இப்பொழுது, சில ஜனங்கள் சபையிலுள்ள இசையைக் குறை கூறுகின்றனர். ஆனால் இசையானது தீர்க்கதரிசியின் மீது ஆவியைக்

கொண்டு வருமானால், அது இன்றும் அதே காரியத்தைச் செய்யும். பாருங்கள்? “ஒரு சுரமண்டல வாத்தியக்காரனை என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள்” என்றான். அவர்கள் சென்று அந்த சுரமண்டல வாத்தியக்காரனை கொண்டு வந்து, ஏதோவொரு உண்மையான நல்ல கிறிஸ்தவ பாடலை இசைக்கத் தொடங்கினார்கள். தீர்க்கதரிசி அங்கே உட்கார்ந்திருப்பதை நான் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கிறேன். சுரமண்டல வாத்தியக்காரன் நீண்ட நேரம் இசைத்தபிறகு, தீர்க்கதரிசி தன்னுடைய மோசமான மனநிலையிலிருந்து வெளியே வந்து, தேவனைக் குறித்து சிந்திக்கத் தொடங்குகிறான், சற்று கழிந்து, கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவன் மீது வந்தார். கர்த்தருடைய ஆவி அவன் மேல் வந்த போது, அவன் தரிசனங்களைக் காணத் துவங்குகிறான்.

30. சகோதரனே, இன்று சபையோடு உள்ள காரியமும் அதுவே தான். நாம் தரிசனங்களைக் காணாததன் காரணம் என்னவென்றால், அப்படியே ஒரு சிறிய குறுகலான மனநிலையான எண்ணம் தான், ஏனெனில் நாம் போதுமான அளவு அதிக நேரம்

ஜெபிப்பதில்லை அல்லது தேவனுடைய ஆவி நமது மத்தியில் வருவது வரையில் போதுமான அளவு அதிக நேரம் ஏதோவொன்றைச் செய்வதில்லை.

போதகர் கூட மேடைக்கு வருவதற்கு முன்பே அவர்களுடைய கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்து பாவிகளும் இரட்சிக்கப்படுவது வரை பழைமை நாகரீகமான பாடல்களை நாம் வழக்கமாக பாடிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இன்றோ, பழைய சம்பிரதாய, பிளவுபட்ட உலர்ந்து போன நிகழ்ச்சியை நாம் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இது, அது மற்றதின் வழியாகப் போக வேண்டியுள்ளது. நாம் தேவனுடைய ஆவியைத் துக்கப்படுத்தி நம்மிடமிருந்து வெளியே விரட்டுகிறோமா என்று பயப்படுகிறேன், நீங்களும் அவ்வாறு எண்ணவில்லையா? நிச்சயமாக...

மெதோடிஸ்டுகளின் பழங்கால இரவுகள், அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால் அதைக் குறித்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்கள் முதலாவது

இங்கே வந்த போது, ஆஸ்பரியும், ஜான் வெஸ்லியும் மற்றும் அவர்களும் தங்களை பரிசுத்த உருளையார்கள் என்று அழைத்துக் கொண்ட போது. இப்பொழுது, அருமையான இந்தப் பெரிய சபைகளிலுள்ள மெதோடிஸ்டுகளாகிய நீங்கள் அதை நம்ப விரும்ப மாட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு தான் இருந்தார்கள். அது உண்மை.

31. உங்கள் மேய்ப்பரும் உங்கள் ஸ்தாபனத்தை ஸ்தாபித்தவருமான ஜான் வெஸ்லி கூட தெய்வீக சுகமளித்தலில் பெரும் விசுவாசம் கொண்டவராவார். அவருடைய குதிரை தன் காலை ஒடித்துக் கொண்ட பிற்பாடு, அவர் தமது குதிரையைக் கூட எண்ணெய் பூசி, அதன் மேல் ஏறி, புறப்பட்டுச் சென்றார். அதைத் தான் அவர் செய்தார்; அது அவருடைய சொந்த குறிப்பேட்டில் உள்ளது. என்னிடம் அது உள்ளது. ஆம், ஐயா, அவர் ஒரு ஸ்திரீக்காக ஜெபிக்கும்படி போவதாக இருந்தார், அந்த குதிரையோ விழுந்து, அதனுடைய காலை ஒடித்துக் கொண்டது. அவரால் அக்குதிரையை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்ய முடியவில்லை, அந்தக் குதிரையின் கால்

உடைக்கப்பட்டு போயிருந்ததை அவர் கண்டு, தம்முடைய சட்டைப்பையிலிருந்து எண்ணெய் கலசத்தை (cruze) எடுத்து, குதிரைக்கு எண்ணெய் பூசி விட்டு, அவருடைய குதிரையின் மேல் துள்ளி ஏறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு சவாரி செய்து சென்று விட்டார். அது உண்மை.

இன்றைக்கு மெதோடிஸ்டு சபையில் அதை பிரசங்கம் செய்து பாருங்கள், அவர்கள் உங்களை உங்கள் கதவுக்கு வெளியே துரத்தி விடுவார்கள். ஆனால் நீங்கள் அந்த தவறான காரியத்தைத் தான் பெற்றிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தடைவேலிகளை நீக்கி விட்டீர்கள், ஆடுகள் வெளியே போய் விட்டன, வெள்ளாடுகளோ உள்ளே வந்து விட்டன. அங்கே தான் உங்கள் சபையானது போய் விட்டிருக்கிறது... மேலும் எல்லாமும்... இன்று சரியாக நாம் அங்கே தான் நின்று கொண்டிருக்கிறோம், அது மிகவும் சரியே...

இன்று நமக்குத் தேவை என்னவென்றால் ஒரு புதிய வேத சாஸ்திரம் அல்ல. நமக்கு இன்று என்ன தேவையாயிருக்கிறது என்றால்,

பரிசுத்த பவுலுடைய பழமை நாகரீகமான ஒரு நல்ல எழுப்புதலும், சபைகள் எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் வேதாகம பரிசுத்த ஆவி திரும்பி வருவதும் தான், அப்போது அது சபைக்கு ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வல்லமையை திரும்பவும் கொண்டு வரும். அது உண்மை. இன்று சபைக்கு அதுதான் அவசியமாயுள்ளது.

32. எலியா, பிறகு என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது... சுரமண்டல வாத்தியக்காரன் இசைக்கத் துவங்கினான், அப்போது ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசியின் மேல் வந்தார். பிறகு ஆவி அவன் மேல் வந்த போது... அவன் முழுவதும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு கோபம் கொண்டு, இந்த யோராமையும், அங்கே நின்று கொண்டிருந்த இந்த இராஜாக்களில் சிலரையும் கிழித்தெறிந்து விட ஆயத்தமாய், அவர்களோடு கடுமையாகப் பதில் பேசிக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதனாக இருந்தான்; ஆனால் கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவன் மேல் வந்த போது, அவன் தரிசனங்களைக் காணத் துவங்கி, ஏதோவொன்றைக் காணத் துவங்கினான்.

நீங்கள் இன்றிரவு சபைக்கு வந்து, “ஓ, நான் எதையும் காணவில்லை, இது வெறுமனே மனோசாஸ்திரத்தைக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் பேர் தான்” என்று கூறலாம். காரணம் என்னவென்றால், கர்த்தருடைய ஆவியானவர் உங்கள் மேல் வர நீங்கள் அனுமதிப்பதில்லை. நீங்கள் கர்த்தருடைய ஆவியை உங்கள் மேல் வர அனுமதியுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் ஏதோவொன்றைக் காண்பீர்கள். அது உண்மை. வழக்கமாக எதைக் காண வேண்டுமென்று நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்களோ அதையே பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் குற்றம் கண்டுபிடிக்கும்படி வந்திருந்தால், நீங்கள் குற்றம் கண்டுபிடிப்பதற்காக போதுமானவற்றை பிசாசு உங்களுக்குக் காண்பிப்பான். நீங்கள் கர்த்தரைக் காண்பதற்காக வாருங்கள், அப்போது நீங்கள் அதைக் காணும்படியாக தேவன் பார்த்துக் கொள்வார். வழக்கமாக நீங்கள் எதைக் காண வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறீர்களோ அதையே பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். அது உண்மை. எனவே கர்த்தருடைய ஆவியானவர் உங்கள் மேல் வந்து, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும் அடையாளங்களையும்

அற்புதங்களையும் உங்களுக்கு காண்பிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்ப்பீர்கள் என்றால், நீங்கள் அதைக் காண்பீர்கள், நீங்கள் அதைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள்.

33. மேலும் எலியா, கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவன் மேல் வந்த போது, அவன் ஒரு தரிசனம் கண்டான். அவன், “இப்பொழுது, தரிசனம் வருகிற போது, அந்நேரத்தில் தான் இராஜாக்களுக்கு இரட்சிப்பு வருகிறது, அந்நேரத்தில் தான் பரிசுத்த ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசியிடம் பேசியிருந்தார்” என்றான். அவன், “இப்பொழுது, இதோ புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள்... நீங்கள் எந்தக் காற்றையும் கேட்கப் போவதில்லை, எந்த மழையையும் காணப் போவதில்லை; ஆனால் நீங்கள் நிறைய வாய்க்கால்களை வெட்ட நான் விரும்புகிறேன். காலையில் ஏறக்குறைய பலிசெலுத்தப்படும் நேரத்தில், அவைகள் எல்லாம் தண்ணீரால் நிரப்பப்படும். நிறைய வாய்க்கால்களை வெட்டுங்கள்” என்றான்.

இப்பொழுது, அவர்கள் அனுப்பினார்கள் - திரும்பிச் சென்று ஒவ்வொரு மனிதனையும்

அழைத்து வந்து... அவன் ஒரு மண்வாரியை (shovel) எடுத்துக் கொண்டு, வெளியே அந்தச் சுட்டெரிக்கும் பாலைவனத்தில் தண்ணீருக்காக வாய்க்கால்களை வெட்டத் தொடங்குவதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. நீங்கள் எந்தக் காற்றடிக்கும் சத்தத்தையும் கேட்கப் போவதில்லை. நீங்கள் எந்த மழையும் பொழிவதைக் காணப் போவதில்லை, ஆயினும் அங்கே தண்ணீர் இருக்கப் போகிறது. இப்பொழுது, இந்தச் சுட்டெரிக்கும் மணல்நிறைந்த பாலைவனத்தில் வெள்ளம் எப்படி இருக்கப் போகிறது? ஆகஸ்டு மாதத்தின் நடுவில் மொஜாவெ பாலைவனத்தின் (Mojave Desert) மையப்பகுதிக்குச் சென்று, அங்கே எந்த மழையின் சத்தமும் இருக்கப் போவதில்லை என்றும், எந்தக் காற்றடிக்கும் சத்தமும் அங்கே இருக்கப் போவதில்லை என்றும், ஆயினும் அந்த நீண்ட பள்ளம் முழுவதும் தண்ணீரால் நிரப்பப்படப் போகிறது என்றும் இருக்கும் போது, ஒரு நீண்ட பள்ளத்தைத் தோண்டுவதை உங்களால் எவ்வாறு கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்?

ஏன்? தேவன் அவ்வண்ணமாக கூறினார். அதுதான் சரியான காரணம் ஆகும்.

அவர் தமது பார்வையில் மாம்ச சிந்தையை முட்டாளாக்கி விட்டு, அதை சம்பவிக்கப் பண்ணுகிறார், ஒன்றுமில்லாத காரியங்கள் மாம்ச சிந்தைக்கு மிகவும் உண்மையாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மாம்ச சிந்தைக்கு மூடத்தனமாகத் தோன்றுகிற காரியங்களை அவர் எடுத்துக் கொண்டு, அதை உண்மையாக்குகிறார். “இப்பொழுது சரியாக வெளியே அந்தப் பாலைவனத்தின் மையத்தில் வாய்க்கால்களை வெட்டத் தொடங்குங்கள்.”

34. நல்லது, ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய வாய்க்காலை வெட்டினான். நல்லது, இப்பொழுது அம்மனிதன் தனக்கும், தன்னுடைய கால்நடைகளுக்கும், தன்னுடைய குதிரைகளுக்கும் எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ, அதைப் பொறுத்து அவன் வெட்டின வாய்க்கால் அவ்வளவு தோண்டினார்கள் - அவ்வளவு பெரிதாக இருந்தது, ஏனென்றால் அந்த வாய்க்காலானது முழுவதுமாக நிரப்பப்படப் போகிறது. அவன்

தோண்டத் துவங்குவதை நான் காண்பதாக என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. இன்றிரவும் நாம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியது அதுதான், ஏதோவொரு தோண்டிக் கொண்டிருத்தல், இந்நாட்களில் ஒன்றில் பழைமை நாகரீகமான ஒரு ஊற்றப்படுதலுக்கு ஆயத்தமாகுதல்.

அந்த மனிதன் தோண்டுவதை என்னால் காண முடிகிறது. நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும் முதலாவது காரியம் என்னவென்றால், அவன் ஒரு சில மண்வாரிகள் முழுவதுமாக நிறைத்து (மண்ணை - தமிழாக்கியோன்.) வெளியே எறிந்தான். அப்போது ஒரு உலோகத்தின் மேல் படும் போது ஏற்படும் டிங் டிங் என்ற பழைய பெரும் சத்தம் (clinker) கேட்கிறது. அது என்ன? அவன் அதை வெளியே இழுக்கிறான், அது ஏதோ ஒரு வகையான ஏதோவொரு பழைய பெரிய தகரத் தட்டு (tin pan). அங்கே கீழே அதைப் பார்க்கிறான். இதோ அது இருந்தது. சபை அங்கத்தினர்களில் ஒருவர், “ஜான், இப்பொழுது, இதோ பார், நீ வியாதியாயிருக்கிறாய் என்பது எனக்குத்

தெரியும், ஆனால் நீ அங்கே போவாயானால், அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்து விட்டன” என்று கூறுகிறான். (தோண்டிக் கொண்டிருக்கும்) குழிக்குள் அந்தப் பழைய தகரத் தட்டு கிடக்கும்படி நீங்கள் செய்யுமட்டும், உங்களால் ஒருபோதும் தண்ணீரால் நிரப்ப முடியாது. அந்தக் காரியத்தை வெளியே எறிந்து விடுங்கள், எனவே அது - அப்போது தான் தண்ணீர் அதன் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும். தண்ணீர் ஜீவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

35. நீங்கள் அங்கே கீழே தோண்டுகிறீர்கள், இதோ யாரோ ஒருவர் வந்து, “இப்பொழுது, கவனமாயிருங்கள். அது மனதிலுள்ளதைப் படிக்கும் கலையாகும் (mental telepathy). அனேகர் அதைப் போன்ற அப்படிப்பட்ட காரியத்தின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து தனது ஜீவனை இழந்து போனது எனக்குத் தெரியும்” என்று கூறுகிறான். அப்படியே அந்தக் காரியத்தை தோண்டி வெளியே எறியுங்கள். எவ்வளவு ஆழமாகத் தோண்டுகிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிக தண்ணீரை நீங்கள் கொண்டிருப்பீர்கள். இன்றிரவு நமக்கு என்னத்

தேவையென்றால், பிசாசு உங்களைச் சுற்றிலும் எறிகிற எல்லா சிறிய பழமையான அச்சுறுத்தல்களையும் காரியங்களையும் விட்டு விடுவிக்கும் ஒரு நல்ல பழைமை நாகரீகமான விடுவித்தலாகும். இரு கரங்களையும் மேலே விரித்து, “தேவனே, பலத்த காற்று அடிக்கிற முழக்கத்தை அனுப்பும். உமது ஜீவத்தண்ணீரால் என் ஆத்துமாவை முழுவதுமாக நிரப்பும்” என்று கூறுங்கள்.

ஏனெனில் தீர்க்கதரிசி இந்த ஒரு காரியத்தை அறிந்திருந்தான், ஒரு சமயம் இஸ்ரவேலர் அங்கே வெளியே அந்த வனாந்திரத்தைக் கடந்து சென்ற போது, அங்கே அனேக வருடங்களுக்கு முன்பல்ல... அந்தக் கன்மலையானது இன்னும் அங்கே வெளியே அந்த வனாந்தரத்திலேயே இருந்தது, அந்தத் தண்ணீரை உண்டாக்கக்கூடிய அந்தக் கன்மலை. வனாந்தரத்தில் இருந்த அதே கன்மலையானது பசியாயும் வறண்டு போனதுமான ஒவ்வொரு ஆத்துமாவிற்கும் ஜீவத்தண்ணீரைக் கொண்டு வரும்படிக்கு பரிசுத்த ஆவியின் ரூபத்தில் இன்றிரவு சரியாக இங்கே உள்ளது. பாவ வியாதியோ, அல்லது புற்று நோயினால்

மரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையோ, நீங்கள்
என்னவாயிருந்தாலும், உங்களுக்காக
ஜீவத்தண்ணீரை உண்டாக்க தேவன் இங்கே
இருக்கிறார். அது ஏற்கனவே
அடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஓடிக்
கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் வாய்க்கால்களை
வெட்டுங்கள். எல்லா அவிசவாசத்தையும்
வெளியே எறியுங்கள், வேதாகமம்,
“விருப்பமுள்ளவன் எவனோ, அவன் வந்து
ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாக பானம்
பண்ணக்கடவன்” என்று கூறுகிறது. அவன்
மெதோடிஸ்டாக இருந்தாலும், பாப்டிஸ்டாக
இருந்தாலும், கத்தோலிக்கனாக இருந்தாலும்,
பிரஸ்பிடேரியனாக இருந்தாலும்,
பெந்தேகோஸ்தேயினனாக இருந்தாலும், அவன்
யாராக இருந்தாலும், தேவனுடைய ஆவியை
இலவசமாக பானம் பண்ணக் கடவன். ஆமென்.

36. பிறகு நான் கவனிக்கிறேன், அடுத்த நாள்
காலையில், மோவாபியர்கள் பார்த்த போது,
எல்லா வாய்க்கால்களும் தண்ணீரால் நிரம்பி
இருந்தன, சூரியன் (உதித்து) மேலே வந்த
போது, அதன் மேல் பட்டு பிரதிபலித்து... அதை
உண்டாக்கினது. இஸ்ரவேலர்களுக்கோ அது

குடிப்பதற்கான தண்ணீராக இருந்தது, அவர்கள் ஒரு அற்புதமான நேரத்தைக் கொண்டிருந்தனர், ஆனால் அங்கிருந்த அவர்களுக்கோ (மோவாபியர்களுக்கோ) அது இரத்தமாக இருந்தது. எனவே அவர்கள், “நாம் அங்கே போகலாம்” என்றனர். அங்கே பதுங்கியிருந்து தாக்குதல் (ambush) நடந்தது, அவர்கள் மோவாபியர்களை முற்றிலுமாக மதில்களை நோக்கி விரட்டியடித்து விட்டு, அவர்களுடைய பட்டணங்களை இடித்துப் போட்டனர். மற்றொரு காரியம் என்னவென்றால், ஒவ்வொருவனும் ஒரு கல்லை தன்னுடைய கையில் கொண்டு சென்று, அவர்கள் (மோவாபியர்கள்) கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு கிணற்றையும் மூடி விட்டனர்.

இப்பொழுது, இன்றிரவு செய்யும்படியாக நமக்கு என்ன தேவை என்றால், ஏறக்குறைய நம்மை எழுப்புவதற்குப் போதுமான அளவு ஆவியைப் பெறுவதற்கும், தேவனை நம்பி, நாம் போதுமான அளவு தண்ணீரைப் பெறுவது மட்டுமாக போதுமான வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கும், ஒரு நல்ல பழைமை நாகரீகமான சாட்சியின் கல்லை எடுத்து வந்து,

“அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்து விட்டன”
என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும் இங்கே
சுற்றிலுமிருக்கிற இந்தப் பழைய சம்பிரதாயமான
கிணறுகளில் சிலவற்றை தூர்த்துப்
போடுதலாகும். போய், களிகூர்ந்து கொண்டு,
தேவனை ஸ்தோத்தரியுங்கள். நமக்கு
இன்றிரவுக்கான தேவை அதுதான். நீங்கள்
அதை விசுவாசிக்கவில்லையா?

